

Jóhír mondó

XXII. évfolyam 2. szám 2017.

MÁRCIUS

„Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek.”

(Ez 36, 26 a)

1

Tartalom

2-3

Thaiföld

4-5

Farsang
Candyland

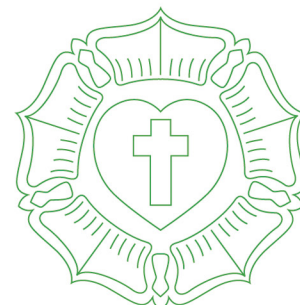
Segesvár
Sakkpalota

6-7

Egyházi ünnepek

A VILÁG MÁSIK VÉGÉN

Január 31-én, éjjel 1-kor nyolcan indultunk útnak az iskolánk elől a budapesti repülőtér felé, ahonnan reggel 6-kor megkezdtük a hosszú utunkat Thaiföldre. Mindannyian izgatottak voltunk, bár egy kicsit féltünk a hosszú, négyszeri átszállással felszabdalt repülőúttól, az idegen földrésztől és kultúrától, ahol két hetet kellett „átvészelnünk” csak egymásra, és három tanárunkra számítva. Ekkor még nem tudtuk, hogy milyen csodálatos, kedves és segítőkész emberek fognak várni bennünket, amikor megérkezünk. Összesen 19 óra repülés után szállt le az utolsó repülőgépünk Ubonban, ahol a thaiföldi testvériskolánk igazgatója és néhány tanára virággal és kitörő örömmel fogadott minket. Ekkor még várt ránk két óra autót Amnatcharoenig, ahol 9 fantasztikus nap állt előttünk. Az iskolába megérkezve mindenki személyesen is megismerkedett a fogadócsaládjával, és már itt elkezdődött az a kissé örült lelkesedés irántuk, ami átszötte az iskolában töltött óráinkat. Minden reggel, pontban 8-kor egy ünnepséggel megkezdődött a tanítás, az első ilyen ünnepségünkön ki kellett állnunk a színpadra, hogy bemutassanak minket a 4000 fős iskola diákjainak, és gyönyörű csokrokkal üdvözöltek minket. Valószínűleg azért, mert egy ilyen kisvárosban, mint Amatcharoen, ritkán fordul meg fehér ember, különösen népszerűek voltunk, a diákok sikongattak és integettek akárhányszor megláttak minket,

izgatottan, és kissé félve kértek közös fényképeket velünk, és az iskola falai közt bujkálva lesifotókat készítettek rólunk, amikkel azután elárasztották a létező összes közösségi oldalt. Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy szívesen töltöttünk volna több időt velük, de erre csak délelőtt volt lehetőség, mert miután megebédeltünk az iskola menzáján, vagy ahol épp lehetett, megkezdődtek a programjaink, melyek által jobban

megismerhettük Thaiföldet, és a thai kultúrát. Megtanultunk szappant készíteni, sétáltunk a thai Grand Kanyonban, hajózáztunk a Mekong folyón, számtalan buddhista templomot és szobrot csodáltunk meg, megtanultuk a thai masszázst és a gyógynövénylabda készítését, etettünk majmokat, láttunk igazi biofarmot, találkoztunk thai falusi emberekkel, akik beavattak minket a különleges szertartásukba, mellyel jó szerencsét kívántak nekünk, és biztonságos haza utat. Kóstolhattunk sült bogarakat, hangyát, és selyemhernyót, a lányokkal thai táncot tanultunk, és 1000 emberrel együtt táncoltunk a város nagy Buddha szobra előtt. Számtalan olyan emléket szereztünk itt, amelyeket soha nem felejtünk el, és ezek csak azok

a programok voltak, amiket nem a fogadócsaládjainkkal töltöttünk. Esténként, amikor hazaértünk, mindig valami új programot találtak ki nekünk, vacsorákat, bulikat szerveztek, csak azért, hogy együtt legyünk, és jól érezzük magunkat. Január 9-én reggel 4 óra-kor fájó szívvel, könnyeket hullatva búcsúztunk el új barátainktól, és indultunk útnak Rayong, és új kalandok felé, ahol 2 napot töltöttünk el. Búvázkodtunk és fürdőztünk a Thai-öbölben, valamint megismertük Ko Samet gyönyörű, napsütéses szigetét. A két nap elteltével pedig innen folytattuk a barangolásunkat Thaiföldön, ezúttal a fővárost, Bangkokot célba véve. Három nappal később innen indultunk haza, de előtte bejártuk a thai királyi palotát, láttuk a világ legnagyobb fekvő Buddha szobrát, költöttük a pénzüket Bangkok legnagyobb piacán, és barangoltunk Ajutthaja ősi romvárosában.

Azt kívánom, bárcsak képes lennék átadni mindenkinek az élményeimet, aki egy kicsit is kíváncsi rá, de sajnos erre nincs lehetőségem, és ha akarnám se tudnám az összes eseményt úgy elmesélni, ahogy történt. Úgy gondolom, mindannyian, akik részt vettünk

ezen a különleges utazáson, boldogan emlékezünk vissza a kalandjainkra, és bármikor szívesen visszamennénk ebbe a különleges országba, még úgy is, hogy a végére igencsak ráuntuk a rizsre és a tengeri herkentyűkre. Hálásak vagyunk Köveskúti Péter igazgató úrnak, Németh Balázs tanár úrnak, és Kutyej Pál igazgató lelkész úrnak, hogy vigyáztak ránk, valamint Zahoránné Érsek Gabriellának, aki nélkül ez az egész nem jöhetett volna létre, köszönünk mindent, és reméljük, az elkövetkezendő években másoknak is lehetősége lesz átélni azt, amit nekünk.

Székács Linda 11.F

FARSANG

Iskolánkban idén a farsangot a 8.b osztály szervezte osztályfőnökük segítségével. Témakörünk a Disney volt, ezért az osztályok különböző mesékből ihletve állítottak össze egy-egy élőképet.

- 5.a Pochaontas
- 5.b Hófehérke
- 5.c Dzsungel könyve
- 6.a Herkules
- 6.b 101 Kiskutya
- 7.a Jégvarázs
- 7.b Mulán

Mindegyik műsor rendkívül egyedi és különleges volt, melyeket Kesjár Ruben tanár úr külön-külön értékelt is.

Ének tehetségüket először a szervezők, majd a többi osztály mutatta be. Programjainkat a FitDance és a G.M. tánciskola valamint Gáspár Bendegúz tette változatossá.

Az estét egy fergeteges diszkóval zártuk, és a mozgás bizony mindenkire ráért a szülők büféje által kínált finomságok elfogyasztása után.

B.Kis Anna 8.B

CANDYLAND

Most is, mint minden évben, februárban megrendezésre került a BEG bál.

A szervezőkkel már december elején összeültünk, és azon tanakodtunk, hogy idén mivel tehetnénk még izgalmasabbá az eseményt, valamint, hogyan tudnánk előállni valami teljesen újjal és váratlannal. Így született meg a Candyland, ami az eddigi évekhez képest eltérést jelentett, hiszen a bál vidámsággal és színekkel teli cukorföldre szeretne volna elrepiíteni a vendégeket. Február 10-én este 8 órától vártuk a szórakozni vágyókat. Fél 9-kor Sándor-Kerestély Ferenc tanár úr mondott nyitóbeszédet, mely után a megjelentek táncos és zenés produkciókban gyönyörködhetek, melyeket iskolánk diákjai adtak elő. Persze, próbáltuk megtartani az eddigi hagyományokat, amiben a Phaedra rendezvényközpont idén is remek helyszínnek bizonyult, a zenekarral a Hevesi Happy Band-del együtt, akik így több év után

sem okoztak csalódást. Hála nekik, az este folyamán nem volt olyan pillanat, hogy a táncparkett nem lett volna tele táncoló fiatalokkal. A bálon a jelenlegi-és az elballagott diákjaink mellett különleges vendégeink is voltak, segesvári testvériskolánkból négy diák, illetve egy tanár tette tiszteletét a bálban, kik a következő hetet iskolánkban töltötték. A 2017-es bálunkon is a jókedv, öröm, finom ételek, fergeteges, igazi farsangi hangulat uralkodott, melyhez a megjelent háromszáz bálozó is hozzá járult. Az előző évek után remélhetőleg az idei bál is emlékezetes volt diákjaink, és tanáraink számára egyaránt, akikben csupa jó emlék él az eseménnyel kapcsolatban. Reméljük, hogy jövőre is találkozunk!

Izsó Lajos 10.D
Frisnyicz Kincső 11.D

SEGESVÁR

Aki rendszeresen olvassa újságunkat, illetve ismeri az iskola életét, tudja, hogy minden évben lehetőség nyílik négy diák számára a segesvári testvériskolában egy hetet eltölteni, cserediák program keretében. Az idén Varga Petra, Frisnyicz Kincső, Tóth Kristóf és Vadász Levente képviselte diákjainkat. Lehetőségük nyílt arra, hogy bepillantassanak a külföldön élő magyarok életébe.

A hosszú út jó hangulatban telt és nagyon kíváncsiak voltunk, milyen az élet egy másik városban, iskolában, kollégiumban. Mikor megérkeztünk, megismerkedtünk a szobatársainkkal, akik kedvesek és befogadók voltak velünk. Másnap reggel a korai ébresztőtől függetlenül hamar kipattantuk az ágyból, és nem várt izgalommal mentünk az iskolába, ahová a kollégistákkal együtt indultunk el. Az iskolában a tanárok kedvesek és figyelmesek voltak, ugyanúgy a diákok is, akik nagy szeretettel fogadtak bennünket. Bepillanthattunk az iskola mindennapjaiba, a különböző tanórák menetébe, az ottani diákság életébe. Délutánonként kirándulni vittek minket a környező városokba, falvakba, ahol láthattuk a régi építkezési szokásokat: rengeteg színes ház, díszített kapuk és ablakok. Láttuk Petőfi körtefáját, székelykapukat, egy fazekasmester műhelyét és alkotásait. A szombati nap különlegesnek számított két okból is; Az egyik az volt, hogy a délelőtti folyamán Sándor-Kerestély Ferenc tanár úr felvitt minket a Madarasi Hargitára, ahol ebben az időszakban

igen nagy hó volt. Mindenhol csak hegyek, hó, és ehhez ragyogó napsütés társult. Gyönyörű volt. A másik ok pedig a szalagavató ünnepség volt, amit ezen a napon rendeztek meg az iskolában. Szórakoztató és színvonalas előadást láthattunk a diákoktól ezen az estén. Hasonlóan az itteni szokásokhoz, tánccal és műsorral készültek. Meghívást kaptunk a szalagavató után megrendezett bálra. Fantasztikus hangulatú mulatságban volt részünk, rengeteget táncoltunk és beszélgettünk az ottani diákokkal. Másnap reggel gyors csomagolás után, elindultunk haza. Vágyakozva, szomorúan, mondogattuk: „Bárcsak még maradhatnánk legalább pár napot vagy akár egy hetet”. Sajnos a kisbusz elindult haza velünk együtt, és mi csak visszagondolhatunk erre a felejthetetlen, csodálatos hétre, amit ott tölthettünk azzal a sok fantasztikus emberrel. Nagy élmény volt mindnyájunknak!

Varga Petra 11. F

DIÁKOLIMPIAI DIADAL A SAKKPALOTÁBAN

Február 11-én Gyulán került megrendezésre a sakkozók legnagyobb megyei megmérettetése, az egyéni diákolimpia megyei fordulója.

Az **1. korcsoportos lányok** körmérkőzéses formában versenyeztek.

Iskolánkat két leány képviselte.

Higgadt, szép játékkal valamennyi ellenfelüket legyőzték. A bajnoki cím megszerzése az egymás elleni partiban dőlt el. Ebből a csatából **Balogh Flóra került ki győztesen, ő lett a megyei bajnok, Seres Kitti nyakába ezúttal ezüstérem került.**

Az **1. korcsoportos fiúknál** népes, erős mezőny küzdött a bajnoki címért. Ők hét fordulós, svájci rendszerű versenyben mérköztek.

Az ötödik forduló után már tudtuk, hogy újabb bajnokot ünnepelhetünk, de az utolsó forduló utolsó másodpercéig kérdéses volt, hogy melyik fiunk fog győzedelmeskedni.

Az izgalmakban bővelkedő verseny eredményhirdetésénél az első négy helyen iskolánk 2.a osztályának tanulóit szólították, s több versenyzőnk is csak egyetlen ponttal maradt a legjobbak mögött.

Békés Megye Sakk Diákolimpiai Bajnoka megtisztelő címet Skaliczki Tamás nyerte el.

Az öt követő három fiú azonos pontszámmal

végzett, közöttük mezőnyérték számítás döntötte el a helyezéseket.

Második helyezett Molnár Dávid, harmadik helyezett Borbola Csaba, negyedik helyezett Hrabovszki György lett.

A **2. korcsoportos fiú mezőnyben Gila Zsombor 4.a osztályos tanuló**nk lassan jött bele a játékba, de a verseny második felében nagy odafigyeléssel játsza sorra szerezte a győzelmeket, végül az előkelő **harmadik helyen végzett.**

A Sakkpalotában nevelkedő gyermekeink az idei diákolimpia megyei versenyein 3 aranyérmet, 2 ezüstérmet, 4 bronzérmet és további értékes helyezéseket szereztek, iskolánk ezzel Békés megye oktatási intézményei között a legeredményesebb volt.

Bajnokaink az országos döntőben képviselhetik iskolánkat, városunkat, megyénket.

S bár tudjuk, hogy a sakkedzőkkel dolgozó, heti 4-5 edzéssel készülő igazolt versenyzőkkel nehezen vehetjük fel a versenyt, de erőnk szerint mindent megteszünk a méltó szereplésért.

Bordás Andrea
tanító
Sakkpalota oktató

EGYHÁZI ESZTENDŐ

Életünk egésze elképzelhetetlen szokások nélkül. E ritmus összeköt, segít megtalálni a helyünket a világban, szellemi, lelki és anyagi tekintetben egyaránt. Minden ember életére hatással vannak valamilyen módon az ünnepek.

Az egyházi év az ünnepek éves ritmusát jelenti. December elejétől három nagy ünnepkör: a karácsony, húsvét és pünkösd tölti ki a naptárat, majd következik az úgynevezett ünneptelen félév. Ironikus, hisz tele van ünneppokkal ez az időszak is. A keresztény egyházi naptár az adott év egyházi ünnepeit tartalmazza. Ezek az ünnepek vagy minden évben azonos naptári napra esnek, állandó ünnepek, vagy évről évre más-más napon kerülnek megünneplésre, mozgó ünnepek.

A keresztény ünnepek kialakulását elsősorban az időjárás, mezőgazdasági munkák fázisai alakították ki, később az egyház tudatosan alakította. Ezekhez csatlakoztak később az emlékünnepek, illetve a 19-20. században tájanként és felekezetenként is jelentőssé váló események. A legtöbb nagy ünnepet liturgikus előkészület, előünnep előzi meg, és utóünnep dicséret követi, hogy a különféle szertartások már előre felhívják figyelmünket a hamarosan beköszönő ünnepre, lelkünket előre felkészítve, elmúltával pedig énekekkel és imádságokkal emlékeztessenek tanításukra. Az evangélikus egyházunk hangsúlyozza: a hit a hallásból van. Egy kép vagy szimbólum a füllel hallott evangéliumot mélyíti el, ezért váltak fontossá az egyházi esztendő üzenetét hirdető liturgikus színek. A liturgia öt színt alkalmaz, amelyek jelentős üzenetet hordoznak. Az egyik legfontosabb, hogy felhívják figyelmünket az elmélyedés fontosságára.

Az egyházi év advent első napjával kezdődik, melynek dátumát a december 25-26-i karácsony ünnepéből az adventi négy héttel visszszámolva kapjuk meg. Az egyházi év gerincét ennek megfelelően az Úr ünnepei alkotják, advent négy vasárnapján az oltár- és szószékterítő színei az eljövétel témájához illeszkednek, ami a lila. Ezt a színt látthatjuk a böjti vasárnapokon is. Böjt hamvazószerdától 40 napig tart. A lila szín jelenti a bűnbánatot. Adventet követi

a december 25-26-án ünnepelt karácsony, ilyenkor a terítők fehér színben pompáznak, ahogy a naptári év kezdetén (újév) és a vízkereszt (január 6.) napján is. A fehér a világgosság, tisztaság, a Krisztus-ünnepek színe. Kr. u. 325-ben az első niceai zsinat határozata alapján a húsvétvasárnap mindig a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét

követő vasárnap, tehát mozgó ünnep. Húsvét napján is fehérben díszelnek a terítők az oltáron és a szószéken, rajtuk pedig frissen szedett virágcsokor. Innen számoljuk vissza minden évben böjtelő három vasárnapját, amikor is zöld a terítők színe. A zöld a növekedő vetés, ezáltal a reménység színe. A hitben és a gyümölcs-termő életben való növekedést támasztják alá a Szentháromság ünnepe utáni vasárnapok kijelölt igéi. A vízkereszt utáni vasárnapokon és a Szentháromság utáni összes vasárnapon is a liturgikus szín a zöld.

Vissza számoljuk még virágvasárnapot, ami a nagyhét egyik fontos ünnepe, amikor is szintén a zöld a liturgikus szín. Ezt követi nagycsütörtök, nagypéntek és nagyszombat, a húsvéti szent három nap, más szóval a sanjaruhét. Ilyenkor különös odafigyelést kap az évi gyónás és szentáldozás. A 18. század óta a fekete a gyász színe, ami ezeken a napokon használatos.

Húsvétvasárnapjától számoljuk előre a mennybemene-tel, a Szentháromság és pünkösd, amire húsvét utáni öt-venedik napon kerül sor, ünnepeinek az időpontját. Pünkösd ünnepén az oltár piros színben díszel, jelentése a tűz és – a mártírokra utalva- a vér színe, ilyen színű terítőt használnak templomszenteléskor és a reformáció ünne-pén, október 31-én. A vasárnapok egyházi tekintetben ki-emelkedő szerepet kapnak, így az egyházi esztendő utolsó vasárnapja az örök élet vasárnapja, a halál és élet feletti elmélkedés, a számvetés, és az előretétekintés ideje.

Minden részletnek saját hangulata van, aki ebben hisz és érzi fontosságát, az az év minden napján megtalálhatja az ünnephez illő „viseletet” a lelkében, a szokásaiban, és az egész életében.

Szekeres Evelin 12.D

